

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/184/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7521205643
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7521205643.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Greguša a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčsikovovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého Z. H. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťaťa rodičov: otca Z. H. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v A. na K. ulici č. X zastúpeného JUDr. Ľubomírom Hudákom advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Humennom na Mierovej ulici č. 87 a matky S. H. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v G. č. XXX zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Rudolf Manik, PhD., MBA, MHA - ADVOKÁT s.r.o. so sídlom kancelárie v Košiciach na Masarykovej ulici č. 2 v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 9P/141/2021 - 84 zo dňa 21.4.2022 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o zmene úpravy styku otca s maloletým.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Košice - okolie č.k. 9P/242/2018 - 95 zo dňa 22.6.2020 v piatom a v šiestom výroku predmetného rozsudku tak, že:
upravil styk otca s mal. Z. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým
- počas adaptačného obdobia prvých šiestich mesiacov od právoplatnosti daného výroku rozsudku každý páry kalendárny týždeň v sobotu v čase od 10:00 hod. do 18:00 hod a v nedeľu v čase od 10:00 hod. do 18:00 hod.,
- po uplynutí adaptačného obdobia šiestich mesiacov každý páry kalendárny týždeň v dobe od soboty od 10:00 hod. do nedele do 18:00 hod.
Ďalej je otec oprávnený stretávať sa s maloletým po uplynutí adaptačného obdobia prvých šiestich mesiacov od právoplatnosti prvého výroku daného rozsudku
- cez letné prázdniny
v mesiaci júl od 1.7. od 9:00 hod. do 15.7. do 18:00 hod.,
v mesiaci august od 15.8. od 9:00 hod. do 31.8. do 18:00 hod.,
- počas Vianočných sviatkov
každý páry rok od 23.12. od 9:00 hod. do 28.12. do 16:00 hod.
a každý nepáry rok od 29.12. od 9:00 hod. do 6.1. do 16:00 hod.,
- počas Veľkonočných sviatkov každý nepáry rok v čase od Veľkého piatku od 9:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 16:00 hod.,
s tým, že otec je oprávnený a povinný prevziať maloleté dieťa v mieste bydliska matky v určenom čase, kam je povinný maloleté dieťa v čase určenom na ukončenie styku matke odovzdať. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť. V prevyšujúcej časti návrh otca na úpravu styku zamietol. Návrh otca na zníženie výživného zamietol.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že od posledného rozhodnutia súdu došlo plynutím času k zmene objektívnych podmienok na strane maloletého. Konštatoval, že maloletý je vo veku šesť rokov, navštevuje predškolské zariadenie a približne trikrát týždenne trávi celé poobedie po škôlke bez prítomnosti matky s babkou, v dôsledku pracovnej doby matky. Týmto mal preukázané, že maloletý vzhľadom na svoj vek ako aj obvyklý a pravidelný spôsob trávenia času je privyknutý tráviť čas bez prítomnosti matky. Jeho zdravotný stav je stabilizovaný a podrobným popisom matky bolo zistené, že úkony, ktoré je nevyhnutné vykonávať v prípade jeho zhoršenia nie sú odborného charakteru a bezpochyby je v schopnostiach otca tieto zvládnuť. Poukázal na to, že maloletý počas šetrenia pomerov neprejavil voči otcovi žiadne negatívne emócie, na strane otca taktiež neboli zistené žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali pochybnosť súdu o tom, či túto starostlivosť o syna bez prítomnosti matky zvládne. Na základe všetkých uvedených skutočností súd prvej inštancie nezistil žiaden dôvod, prečo by v súčasnosti mal prebiehať styk otca so synom výlučne za prítomnosti matky. Uviedol, že otec má právo podieľať sa na výchove syna a toto právo je možné v plnej podstate realizovať len za osobného kontaktu rodiča a dieťaťa. Dodal, že mal. Z. v septembri 2022 nastúpi povinnú školskú dochádzku a týmto spôsobom bude zabezpečené aj podieľanie sa otca na jeho príprave na vyučovanie a jeho vzdelávanie, nakoľko aj to tvorí rámec rodičovských povinností. Zároveň apeloval na otca, aby súdom určený styk dodržiaval, nakoľko je jeho záujmom, aby si vzťah so synom budoval a z pozície otca vystupoval ako spoľahlivý a zodpovedný rodič pre Z.. Zároveň určil šesť mesačné adaptačné obdobie bez prespávania v domácnosti otca, aby táto zmena bola pre maloletého postupná a zvládnuteľná, pričom v danej otázke prihliadal najmä na vôľu dieťaťa, ktoré si v čase šetrenia pomerov zmenu predstaviť konkrétne nevedelo. Preto mal za to, že táto musí byť realizovaná citlivo a za spolupráce oboch rodičov. Po uplynutí adaptačného obdobia bude maloletý tráviť v domácnosti otca aj noc, aby tak otec so synom mali priestor na realizovanie voľnočasových víkendových aktivít bez prerušenia. V otázke úpravy stretávania sa počas prázdnin a sviatkov súd prvej inštancie vyhovel návrhu otca, nakoľko bola z jeho pohľadu navrhnutá vo vzťahu k rodičom spravodlivo a zároveň rešpektujúc vzťah k maloletému, ktorý tak bude tráviť voľný čas približne v rovnakom rozsahu v starostlivosti oboch rodičov. V prevyšujúcom rozsahu návrh otca na úpravu styku zamietol z dôvodu postupnosti zmien v živote maloletého. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd prvej inštancie porovnal okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania. Po posúdení všetkých vykonaných dôkazov a zistených skutočností dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na strane mal. Z., a to k zmene subjektívnej, nakoľko od posledného určenia výživného maloletý začal navštevovať predškolské zariadenie, ako aj k zmene objektívnej, teda k prirodzenému vývoju životných nákladov, keďže od posledného určenia výživného uplynuli takmer dva roky. V dôsledku uvedeného došlo podľa jeho názoru k zvýšeniu výdavkov vynakladaných na starostlivosť o maloletého. Otcom tvrdená zmena podmienok na jeho strane týkajúca sa majetkovej a príjmovej situácie nebola v konaní preukázaná. Návrh otca na zníženie výživného preto zamietol.

3. Proti výrokom rozsudku o zmene úpravy styku otca s mal. Z. podala matka v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav, resp. nesprávne posúdil právny stav veci. Poukázala na to, že otec nevyužíva ani doteraz súdom stanovený čas na stretávanie sa so synom. Nebolo preukázané, že častejšie stretávanie sa otca s maloletým, a to dokonca bez jej prítomnosti, by bolo na prospech dieťaťa. Poukázala aj na to, že syn má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, doterajšia starostlivosť o neho bola len na nej, a preto sa domnieva, že otec nemá návyky, ani podmienky na starostlivosť o syna v súdom nariadenom čase a už vôbec nie na víkendové prespávanie u neho po skončení adaptačného obdobia, s čím sa maloletý doteraz nestretol. Vonkoncom sa nestotožňuje s viac než dvojtýždňovým stykom cez prázdniny po skončení adaptačného obdobia. Poukázala na to, že otec nie je motorizovaný, pričom práve týmto odôvodňoval nevyužívanie svojho doterajšieho stretávania sa so synom. Obdobne otec poukázal na svoje finančné problémy. Má za to, že ak mal súd prvej inštancie pochybnosti o vhodnej periodicite styku otca so synom, aj znalecký posudok z odboru pedopsychológie by zjavne preukázal nízky záujem dieťaťa na stretávaní sa s otcom, pričom takýto záujem mal. Z. nedeklaroval pred ňou, ani inými príbuznými. Zdôraznila, že od poslednej úpravy styku otca so synom v júni 2020 ešte neprešli ani 2 roky, preto na zmenu tejto úpravy podľa nej neexistuje relevantný dôvod. Navrhla, by odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a návrh otca na zmenu úpravy styku zamietol.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že ho považuje za účelové a nedôvodné, svedčiace o tom, že matka sa snaží zabrániť mu v styku s maloletým synom a narušovať tak ich vzájomný vzťah. Zdôraznil, že so synom má stále kontakt a stretáva sa s ním pravidelne, pričom od posledného

pojednávania s ním bol a stretol sa pravidelne v zmysle ich vzájomnej dohody a s poukazom na doterajšiu úpravu. Tvrdenie matky, že aj znalecký posudok by preukázal nízky záujem dieťaťa na stretávaní sa s ním považuje za absolútne nedôvodné a nie je mu jasné, ako môže matka takto argumentovať nevykonaným znaleckým posudkom. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch potvrdiť ako vecne správny.

5. Ďalšie vyjadrenia do spisu podané neboli.

6. Výrok rozsudku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom odvolacieho konania (§ 367 ods. 2 CSP).

7. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (CMP).

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o zmene úpravy styku otca s mal. Z. spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne vo veci rozhodol, pričom starostlivo prihliadal na všetky podstatné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

12. Pokiaľ matka namieta nedostatočné zistenie skutočného stavu veci a navrhla vykonať ďalšie dôkazy, je potrebné poznamenať, že ani pri rešpektovaní vyšetrovacej zásady súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy, pretože výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať je výlučne na súde aj s poukazom na článok 10 ods. 1, 2 základných princípov CMP, z ktorého vyplýva, že dôkazy a tvrdenia účastníkov hodnotí súd podľa vlastnej úvahy, v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiaden dôkaz nemá predpísanú silu. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka v sebe obsahuje i právomoc súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I.ÚS 52/2003). Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky, ktoré tvorili jej obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo v danej veci potrebné priberať znalca z odboru pedopsychológia, pretože na rozhodnutie o tom, či je potrebná zmena rozhodnutia o styku maloletého s otcom postačovali dôkazy, ktoré sa už nachádzali v spise. Odvolací súd dôsledným porovnaním pomerov v čase predchádzajúcej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností so súčasnými pomermi dospel k presvedčeniu, že súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania správne konštatoval, že je v najlepšom záujme mal. Z., aby jeho styk s otcom bol rozšírený, keďže otec nemá primeraný kontakt so synom, čo je podstatné pre podporu budovania jeho väzby k otcovi. Odvolací súd zároveň konštatuje, že zmena úpravy styku otca s maloletým korešponduje aj s odporúčaním kolízneho opatrovníka, ktorý uviedol, že mal. Z. je od predchádzajúcej úpravy starší, trávil pravidelne väčšiu časovú periódu bez prítomnosti matky ako v škôlke, tak aj v starostlivosti starej matky, pričom v súčasnej dobe je už žiakom základnej školy. S prihliadnutím na prejavenú vôľu maloletého pred ním však nepovažoval za vhodné, aby maloletý hneď trávil aj noc, teda celý víkend u otca, ale práve poskytnuté adaptačné obdobie bude v prospech maloletého, aby prešiel na nový režim a zvykol si na prítomnosť otca, jeho domácnosti, ako aj členov rodiny z jeho strany.

13. Odvolací súd dodáva, že rodičovské práva a povinnosti sú budované na zásade rovnoprávneho postavenia otca aj matky pri ich výkone. Vzťah dieťaťa a rodiča je prirodzeným biologickým vzťahom a každé dieťa potrebuje pre zdravý vývoj pocit spolupatričnosti nielen so svojou matkou, ale aj so svojím otcom. Len ich vzájomné pozitívne pôsobenie v rámci výchovného procesu dáva záruku riadneho vývoja dieťaťa. Výchovné pôsobenie len zo strany jedného rodiča má spravidla za následok nedostatky správania a myslenia. Negatívne dôsledky vznikajú v situácii, keď jeden z rodičov bráni druhému stretávať sa s dieťaťom alebo dieťa negatívne ovplyvňuje voči druhému rodičovi. Rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, uplatňuje pri styku s ním svoju úlohu pri výchove danú mu ust. § 26 ZR. Úlohou druhého rodiča, ktorý maloleté dieťa vychováva, je okrem iného, aby so zreteľom na záujem dieťaťa vytváral priaznivé podmienky na styk druhého rodiča s dieťaťom, a to hlavne vedením dieťaťa k tomu, aby malo správny vzťah k tomuto rodičovi. Ako bolo uvedené vyššie, rodičovské práva patria obom rodičom. Pri ich výkone sú obaja povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. V záujme maloletého dieťaťa je vytváranie podmienok na rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, ako aj stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava. Riadiac sa týmito úvahami odvolací súd posudzoval aj úpravu styku otca s mal. Z. počas bežného týždňa ako aj počas sviatkov a prázdnin.

14. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov a ich správnym vyhodnotením dospel k správnym skutkovým zisteniam, následne takto zistený skutkový stav aj správne právne posúdil. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutých výrokoch o zmene úpravy styku otca s mal. Z. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

15. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).